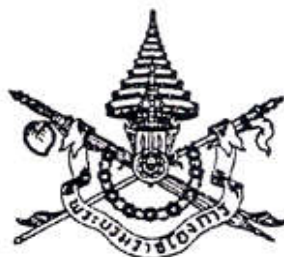

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติ

การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด

บทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎใดที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้
ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ
การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้อำนาจในการอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้
การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี
การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๓) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๔) การอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารด้านยุทธการ รวมทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับการ
การควบคุมยุทธภัณฑ์ และกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

การยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับ
หน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ทุกห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้อนุญาตพิจารณากฎหมาย
ที่ให้อำนาจในการอนุญาตว่าสมควรปรับปรุงกฎหมายนั้นเพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่น
แทนการอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อนุญาตจะพิจารณาปรับปรุงกฎหมายหรือจัดให้มี
มาตรการอื่นแทนในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้อีก

ให้ผู้อนุญาตเสนอผลการพิจารณาตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณายกเลิกการอนุญาต
หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต ในการนี้ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ
พัฒนากฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำ
คู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ

ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้

คู่มือสำหรับประชาชนตามวรรคหนึ่งให้ปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดให้ยื่นคำขอ และเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเมื่อประชาชนประสงค์จะได้สำเนาคู่มือดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดสำเนาให้โดยจะคิดค่าใช้จ่ายตามควรแก่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ระบุค่าใช้จ่ายดังกล่าวไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตที่กำหนดตามวรรคหนึ่งว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการให้ผู้อนุญาตดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มีศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตไว้ ณ ที่เดียวกันตามแนวทางที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด

มาตรา ๘ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วยและให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบสำเนาทันทีตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำคำขอถูกต้องและแนบเอกสารหรือหลักฐานครบถ้วนตามที่ระบุในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หรือได้แก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำหรือตามที่ปรากฏในบันทึกตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมอื่นได้อีกไม่ได้ และจะปฏิเสธการพิจารณาคำขอนั้นโดยอาศัยเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์ของคำขอหรือความไม่ครบถ้วนของเอกสารหรือหลักฐานไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นผลให้ไม่อาจอนุญาตได้ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควร และให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

หน้า ๔
 เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนคำขอให้ทราบด้วย

ผู้ยื่นคำขอจะอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่ง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือจะยื่นคำขอใหม่ก็ได้ แต่ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นคำขอใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอนั้นใหม่ภายในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ผู้อนุญาตต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

เมื่อครบกำหนดเวลาตามที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แล้ว หากผู้อนุญาตยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าความล่าช้านั้นเกินสมควรแก่เหตุหรือเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของผู้อนุญาต ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งเสนอแนะให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการของหน่วยงานนั้น

ในกรณีไม่แจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าผู้อนุญาตกระทำการหรือละเว้นกระทำการเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เว้นแต่จะเป็นเพราะมีเหตุสุดวิสัย

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดออกใช้บังคับและมีผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดอื่นใดที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ การเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น มิให้ใช้บังคับกับการยื่นคำขอที่ได้ยื่นไว้แล้วโดยชอบก่อนวันที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่สำหรับในกรณีกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นได้ก็แต่เฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดอายุใบอนุญาตไว้ และกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับใบอนุญาตนั้นมีลักษณะเป็นกิจการหรือการดำเนินการที่เห็นได้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะประกอบกิจการหรือดำเนินการนั้นต่อเนื่องกัน คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ และเมื่อหน่วยงานซึ่งมีอำนาจออกใบอนุญาตได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาตโดยเร็ว และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

หน้า ๕

เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้ระบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติดังกล่าวที่ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ให้คณะรัฐมนตรีสั่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติทักท้วง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

มาตรา ๑๓ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตกำหนด และให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้อนุญาตที่จะต้องตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และแนวทางดังกล่าว

เมื่อผู้ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสียหายจากการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการของผู้ได้รับอนุญาต ไม่ว่าความจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เองหรือมีผู้ร้องเรียน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการตรวจสอบและสั่งการตามอำนาจหน้าที่โดยเร็ว

มาตรา ๑๔ ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้คณะรัฐมนตรีมีมติจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตขึ้น

ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีสาขาของศูนย์ประจำกระทรวงหรือประจำจังหวัดด้วยก็ได้

การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดรายชื่อกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตที่จะให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับคำขอ จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้ผู้ยื่นคำขอ ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๑๕ เมื่อมีการจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตตามมาตรา ๑๔ แล้ว ให้ดำเนินการและมีผลดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการอนุญาตหรือกฎที่ออกตามกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ต้องยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมใด ณ สถานที่ใด ถ้าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่ง

หน้า ๖

เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

เอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาตแล้ว ให้ถือว่าได้มีการยื่นคำขอ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียมโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนั้นแล้ว

(๒) บรรดาเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดที่ศูนย์รับคำขออนุญาตได้รับไว้ตาม (๑) ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินในนามของหน่วยงานของผู้อนุญาต หรือส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี และแจ้งให้หน่วยงานของผู้อนุญาตทราบ

(๓) ในกรณีที่หน่วยงานของผู้อนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายจากเงินที่จะต้องนำส่งคลัง ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตหักเงินดังกล่าวแทนและส่งมอบเงินที่หักไว้คืนให้แก่หน่วยงานของผู้อนุญาต โดยให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายของศูนย์รับคำขออนุญาตตามอัตราที่จะได้ตกลงกับหน่วยงานของผู้อนุญาต

(๔) ระยะเวลาตามมาตรา ๑๐ ให้นับแต่วันที่ศูนย์รับคำขออนุญาตส่งเรื่องให้ผู้อนุญาต โดยศูนย์รับคำขออนุญาตจะต้องส่งเรื่องให้ผู้อนุญาตไม่ช้ากว่าสามวันทำการและให้นำมาตรา ๑๐ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๕) ให้เป็นหน้าที่ของผู้อนุญาตที่จะต้องส่งคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ศูนย์รับคำขออนุญาตตามจำนวนที่จำเป็น และดำเนินการให้มีการฝึกอบรมหรือชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

(๖) ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์รับคำขออนุญาตที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๘ และต้องรับผิดชอบในฐานะเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ มาตรา ๑๖ ให้ศูนย์รับคำขออนุญาตมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำขอและค่าธรรมเนียม รวมตลอดทั้งคำอุทธรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาต

(๒) ให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำผู้ยื่นคำขอหรือประชาชนให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต รวมตลอดทั้งความจำเป็นในการยื่นคำขออื่นใดที่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตทั้งปวง ในการประกอบกิจการหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

(๓) ส่งคำขอ หรือคำอุทธรณ์ ที่ได้รับจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้ยื่นคำอุทธรณ์พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และคอยติดตามเร่งรัดหน่วยงานดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ หรือตามกฎหมายที่ให้สิทธิในการอุทธรณ์

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการยื่นคำขอ มีรายละเอียดหรือกำหนดให้ต้องส่งเอกสารที่ไม่จำเป็น หรือเป็นภาระเกินสมควรแก่ประชาชน ให้เสนอแนะต่อคณะกรรมการพัฒนาการราชการเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๕) รวบรวมปัญหาและอุปสรรคจากการอนุญาตและการดำเนินการของศูนย์รับคำขออนุญาต เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔ ก

หน้า ๗
ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

(๖) เสนอแนะในการพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการ ขั้นตอน ระยะเวลา เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ รวมถึงข้อเสนอในการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการอนุญาตเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกมากขึ้น

มาตรา ๑๗ ให้ผู้อนุญาตจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตจำนวนมาก การประกอบกิจการของประชาชนจะต้องขออนุญาตจากส่วนราชการหลายแห่ง อีกทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตบางฉบับไม่ได้กำหนดระยะเวลา เอกสารและหลักฐานที่จำเป็น รวมถึงขั้นตอนในการพิจารณาไว้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้มีกฎหมายกลางที่จะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต และมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำร้องและศูนย์รับคำขออนุญาต ณ จุดเดียว เพื่อให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการขออนุญาตซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ และนายอำเภอไทรบุรี จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ นับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของ หรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบ ดำเนินการสถานประกอบการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของ สถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบ กิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของ สถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการ ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง รั้ว แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่ง ที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

(๑) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑.๑) การเลี้ยงสัตว์ปีก สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลาน หรือแมลง

(๑.๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๑.๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๒.๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไชสัตว์

(๒.๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

(๒.๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๒.๗) การผลิต การม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๒.๘) การสะสมหรือล้างครั่ง

(๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๓.๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๓.๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก การอบหรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๖) การเคี้ยวมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๓.๘) การผลิตแปะแซ

(๓.๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๐) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๓.๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว

(๓.๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๓.๑๖) การคั่วกาแฟ

(๓.๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๓.๑๘) การผลิตผงชูรส

(๓.๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๓.๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๓.๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๓) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๓.๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

(๔) กิจกรรมเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

(๔.๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร

(๔.๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๔.๓) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี

(๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๔.๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

(๕) กิจกรรมเกี่ยวกับเกษตร

(๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๕.๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(๕.๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕.๕) การผลิตยาสูบ

(๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๕.๘) การผลิตไยมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๕.๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

(๖) กิจกรรมเกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๖.๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๖.๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

- (๖.๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)
- (๖.๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่
- (๗) กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๗.๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
- (๗.๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๗.๖) การปะ การเชื่อมยาง
- (๗.๗) การอัดเบรก ผ้าคลัตช์
- (๘) กิจการที่เกี่ยวกับไม้
- (๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๘.๒) การเลื่อย การซอย การตัด การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๘.๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย
- (๘.๔) การอบไม้
- (๘.๕) การผลิตธูปด้วยเครื่องจักร
- (๘.๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (๘.๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ
- (๘.๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน
- (๙) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ
- (๙.๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ

(๙.๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำหรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑)

(๙.๙) การจัดให้มีการเล่นสเกต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๙.๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๙.๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม

(๙.๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น ๆ

(๙.๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

(๙.๑๗) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน

(๑๐) กิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑๐.๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือที่กระทัดรัด ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป

(๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย หรือขนุน

(๑๐.๓) การปั่นฝ้ายหรือขนุนด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

(๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

(๑๐.๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๘) การย้อม การกีดสีหรือสิ่งทออื่น ๆ

(๑๑) กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

(๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๑๑.๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

(๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง

(๑๑.๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

(๑๑.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

(๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

(๑๑.๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน

(๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือเป็นส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๑๑.๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย

(๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(๑๒) กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือ สารตัวทำลาย

(๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ

(๑๒.๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (๗.๑)

(๑๒.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒.๗) การโม่ การบดขุ่น

(๑๒.๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๑๒.๙) การผลิต การล้างฟิล์ม ถ่ายภาพหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๒.๑๐) การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

(๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๒.๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๒.๑๕) การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๒.๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๒.๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมถาวร

(๑๓) กิจการอื่น ๆ

(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๑๓.๒) การผลิต การซ่อมด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๑๓.๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

(๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ไร้แล้วหรือเหลือใช้

(๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๑๓.๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๑๓.๙) การก่อสร้าง

(๑๓.๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจประกาศกำหนด การควบคุมกิจการที่ต้องควบคุมเพิ่มเติมภายใต้ขอบเขตของประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ออกตามความนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมาย ว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใด ที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย การนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องมี สถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำนึง ถึงลักษณะของการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ อนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญ

สถานประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตที่ประสงค์จะทำการต่อเติม แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม สถานประกอบกิจการ จะต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนทำการต่อเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานประกอบการและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่าง และระบายอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะบางเนื่องจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณ และประเภทมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหาร หรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและปลอดภัย

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการ

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุม และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำ ขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๔) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการประเภทที่ขอรับใบอนุญาต

(๒) จะต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร ตลอดจนการผลิตได้ภายในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

(๓) จะต้องส่ง หรือยอมให้ตรวจสอบเอกสารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นร้องขอ เว้นแต่จะเป็นความลับทางการค้าตามปกติ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ และให้เจ้าพนักงานมีอำนาจผ่อนผันต่องไม่เป็นที่เหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพ หรือความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงนั้น

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำรั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือต้องมีท่อระบายน้ำเครื่องป้องกันควั่น มูลเถ่า กลิ่นไอหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) สถานที่ที่ตั้งต้องมีรางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อรับน้ำโสโครกซึ่งทำด้วยวัสดุถาวรมีลักษณะเรียบ ไม่ซึม น้ำไหลได้สะดวก

(๖) สถานที่ที่ตั้งต้องมีแสงสว่างและทางระบายลมเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่ของสัตว์นำโรค

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การค้ำน้

(๘) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนอันได้สุลักษณะ และเพียงพอ

(๙) ต้องมีส่วนอันได้สุลักษณะ ให้พอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตาก หรือฝังสินค้าต้องมีที่สำหรับตาก หรือฝังสินค้าตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับลักษณะตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้อง หรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ให้อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อน สิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะ ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไป ในข้อบัญญัตินี้ได้

ใบอนุญาตตามข้อ ๑๙ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าไม่ประสงค์จะประกอบกิจการ

ข้อ ๒๔ บรรดาใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขต อำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับ เสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาต สิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการกิจการนั้น ถ้ามิได้ เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียม ที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียม ครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า สองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๖ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

ข้อ ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำ कारงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ภุริต อภิรักษ์วรการ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำข้อมัญญ์ตองค้การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑	กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ๑.๑ การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง ๑.๑.๑ การเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง ๑.๑.๒ การเลี้ยงม้า โค กระบือ ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๕ ตัว ขึ้นไป ๑.๑.๓ การเลี้ยงสุกร ก. จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว ข. จำนวน ๑๐ ตัวแต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ค. จำนวน ๒๐ ตัว ขึ้นไป ๑.๑.๔ การเลี้ยงแพะ แกะ ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๐ แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ข. จำนวนตั้งแต่ ๒๑ ตัว ขึ้นไป ๑.๑.๕ การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ ก. จำนวนตั้งแต่ ๒๐๐ แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว ข. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ขึ้นไป ๑.๒ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม ๑.๒.๑ จำนวนตั้งแต่ ๖ แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๑.๒.๒ จำนวนตั้งแต่ ๒๑ แต่ไม่เกิน ๔๐ ตัว ๑.๒.๓ จำนวนตั้งแต่ ๔๑ ตัว ขึ้นไป ๑.๓ การประกอบกิจการการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑๕๐ ๑๐๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๕๐๐	- - - - - - - -	
๒	กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ ๒.๑ การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๒.๑.๑ ไม่เกินวันละ ๑๐ ตัว ๒.๑.๒ เกินกว่าวันละ ๑๐ ตัว ขึ้นไป ๒.๒ การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมีได้ฟอก ๒.๒.๑ การสะสมขนสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมีได้ฟอก ๒.๒.๒ การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์	๑๐๐ ๓๐๐ ๑๐๐ ๒๐๐	- - - -	

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๓	๒.๓ การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป	๑๐๐	-	
	๒.๔ การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไชสัตว์	๕๐๐	-	
	๒.๕ การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้งยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่ขาย และการขายในตลาด	๒๐๐	-	
	๒.๖ การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ส่วนอื่น ๆ ของสัตว์			
	๒.๖.๑ โดยไม่ใช่เครื่องจักร	๑๐๐	-	
	๒.๖.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	๒.๗ การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหาร	๑,๐๐๐	-	
	๒.๘ การสะสมหรือการล้างครั้ง	๒๐๐	-	
	กิจการเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม			
	๓.๑ การผลิตเนย เนยเทียม			
	๓.๑.๑ โดยไม่ใช่เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	๓.๑.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	๓.๒ การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซิ่ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน			
	๓.๒.๑ โดยไม่ใช่เครื่องจักร	๕๐๐	-	
	๓.๒.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	๓.๓ การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน			
	๓.๓.๑ จำนวนตั้งแต่ ๑๐ แต่ไม่เกิน ๕๐ (ถังละไม่เกิน ๒๐ ลิตร)	๓๐๐	-	
	๓.๓.๒ จำนวนตั้งแต่ ๕๑ ถึง (ถังละไม่เกิน ๒๐ ลิตร)	๕๐๐	-	
	๓.๔ การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-	
	๓.๕ การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-	
๓.๕.๑ การประกอบกิจการนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง				
ก. วันหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐ เ่งหรือ ๕๐๐ ตัว	๑๐๐	-		
ข. วันหนึ่งเกินกว่า ๑๐๐ เ่งหรือ ๕๐๐ ตัว ขึ้นไป	๒๐๐	-		

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	๓.๖ การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้งยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	๓.๗ การทำเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี			
	๓.๗.๑ ผลิตไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม/วัน	๒๐๐	-	
	๓.๗.๒ ผลิตเกิน ๒๐๐ กิโลกรัม/วัน	๕๐๐	-	
	๓.๘ การผลิตเบะแซ	๒๐๐	-	
	๓.๙ การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	๒,๐๐๐	-	
	๓.๑๐ การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ	๓๐๐	-	
	๓.๑๑ การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	๓.๑๒ การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิด ต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค ในครัวเรือน	๑,๐๐๐	-	
	๓.๑๓ การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล	๕๐๐	-	
	๓.๑๔ การผลิตผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว	๕๐๐	-	
	๓.๑๕ การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ส้มสายชู	๑,๐๐๐	-	
	๓.๑๖ การคั่วกาแฟ	๕๐๐	-	
	๓.๑๗ การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร		-	
	ก. โดยใช้เครื่องจักรต่ำกว่า ๕ แรงม้า	๕๐๐	-	
	ข. โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	
	๓.๑๘ การผลิตผงชูรส	๑,๐๐๐	-	
	๓.๑๙ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๑,๐๐๐	-	
	๓.๒๐ การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	๓.๒๑ การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	๕๐๐	-	
	๓.๒๒ การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	๓.๒๓ การผลิตบะหมี่ มักกะ โรนั หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๑,๐๐๐	-	
	๓.๒๔ การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร	๒,๐๐๐	-	
	๓.๒๕ การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่ประกอบ อาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-	
	๓.๒๖ การเก็บการถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๒,๐๐๐	-	

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๔	กิจการเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอางผลิตภัณฑ์			
	ชำระล้าง			
	๔.๑ การผลิต การไม่ การบด การผสมการบรรจุด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	-	
	๔.๒ การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่างๆ	๑,๐๐๐	-	
	๔.๓ การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี	๑,๐๐๐	-	
	๔.๔ การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ฟ้ายอนผ้าสำเร็จรูป	๑,๐๐๐	-	
๕	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร			
	๕.๑ การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช	๕๐๐	-	
	๕.๒ การล้าง การอบ การรมและการสะสมยางดิบ			
	๕.๒.๑ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม/วัน	๕๐๐	-	
	๕.๒.๒ เกินกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม/วัน	๑,๐๐๐	-	
	๕.๓ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร			
	๕.๓.๑ โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๑ แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๕๐๐	-	
	๕.๓.๒ โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๑๑ แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐	-	
	๕.๓.๓ โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๒๑ แรงม้า ขึ้นไป	๑,๕๐๐	-	
	๕.๔ การสีข้าวด้วยเครื่องจักร			
	๕.๔.๑ โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๑๕๐	-	
	๕.๔.๒ โดยใช้เครื่องจักรเกินกว่า ๑๑ แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ขึ้นไป	๓๐๐	-	
	๕.๕ การผลิตยาสูบ	๒,๐๐๐	-	
	๕.๖ การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร			
	๕.๖.๑ การนวดข้าวด้วยเครื่องจักรจากรถนวดข้าว	๕๐๐	-	ต่อกัน
	๕.๖.๒ การนวดข้าวที่เกี่ยวข้องจากรถเกี่ยวข้าว	๑,๐๐๐	-	ต่อกัน
	๕.๗ การผลิต การสะสมปุ๋ย	๑,๐๐๐	-	
๕.๘ การผลิตไขมันพร้าวหรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-		
๕.๙ การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๑,๐๐๐	-		
๖	กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่			
	๖.๑ การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ	๑,๐๐๐	-	
	๖.๒ การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)	๓,๐๐๐	-	

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	<p>๖.๓ การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัด โลหะด้วยเครื่องจักรหรือ ก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)</p> <p>๖.๓.๑ ในครัวเรือน ๒๐๐ -</p> <p>๖.๓.๒ อุตสาหกรรม ๑,๐๐๐ -</p> <p>๖.๔ การเคลื่อน การชุบ โลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑) ๒,๐๐๐ -</p> <p>๖.๕ การขัด การล้าง โลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑) ๒,๐๐๐ -</p> <p>๖.๖ การทำเหมืองแร่ การสะสมการแยก การคัดเลือก หรือ การล้างแร่ ๓,๐๐๐ -</p>			
๗	<p>กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล</p> <p>๗.๑ การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์ ๕๐๐ -</p> <p>๗.๒ การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ๑,๐๐๐ -</p> <p>๗.๓ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย ๒,๐๐๐ -</p> <p>๗.๔ การล้าง การอัดฉีดยานยนต์ ๑,๐๐๐ -</p> <p>๗.๕ การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่ ๑,๐๐๐ -</p> <p>๗.๖ การปะ การเชื่อมยาง</p> <p>๗.๖.๑ รถจักรยานยนต์ ๑๕๐ -</p> <p>๗.๖.๒ รถยนต์ ๒๐๐ -</p> <p>๗.๗ การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ ๑,๐๐๐ -</p>			
๘	<p>กิจการเกี่ยวกับไม้</p> <p>๘.๑ การผลิตไม้ขีดไฟ ๕๐๐ -</p> <p>๘.๒ การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การชุบร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร</p> <p>๘.๒.๑ ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรต่ำกว่า ๕ แรงม้า ๕๐๐ -</p> <p>๘.๒.๒ ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักร ๕ แต่ไม่เกิน ๑๐ แรงม้า ๑,๐๐๐ -</p> <p>๘.๓.๓ ด้วยเครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรเกินกว่า ๑๐ แรงม้าขึ้นไป ๒,๐๐๐ -</p>			

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๕	๘.๑ การประดิษฐ์ไม้ หวายเป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพัน การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย	๕๐๐	-	
	๘.๔ การอบไม้	๑,๐๐๐	-	
	๘.๕ การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	๘.๖ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	๕๐๐	-	
	๘.๗ การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-	
	๘.๘ การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่านตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐	-	
	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ			
	๕.๑ กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	-	
	๕.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด ยกเว้นกิจการใน (๕.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	-	
	๕.๓ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร ยกเว้นกิจการใน (๕.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	-	
	๕.๔ การประกอบกิจการ โรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน			
	๕.๔.๑ ตั้งแต่ ๑ แต่ไม่เกิน ๑๐ ห้อง	๕๐๐	-	
	๕.๔.๒ ตั้งแต่ ๑๑ แต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง	๑,๐๐๐	-	
	๕.๔.๓ เกินกว่า ๕๐ ห้อง	๓,๐๐๐	-	
	๕.๕ การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า บ้านเช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน			
	๕.๕.๑ ตั้งแต่ ๑ แต่ไม่เกิน ๑๐ ห้อง	๕๐๐	-	
	๕.๕.๒ ตั้งแต่ ๑๑ แต่ไม่เกิน ๕๐ ห้อง	๑,๐๐๐	-	
	๕.๕.๓ เกินกว่า ๕๐ ห้อง	๓,๐๐๐	-	
	๕.๖ การประกอบกิจการ โรงแรมหรสพ	๑,๐๐๐	-	
	๕.๗ การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ่ง ดิสโกเทกคาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-	
	๕.๗.๑ การประกอบกิจการตู้เพลงและตู้คาราโอเกะหยอดเหรียญ	๓๐๐	-	
๕.๘ การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ยกเว้นกิจการใน (๕.๑)	๑,๐๐๐	-		
๕.๙ การจัดให้มีการเล่นสเกตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-		
๕.๑๐ การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม แก้อั้วหรือเครื่องละ	๑๕๐	-		

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	๕.๑๑ การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกายหรือโดยวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๕.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
	๕.๑๒ การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม ๕.๑๒.๑ การประกอบกิจการตู้เกม และให้บริการอินเทอร์เน็ต ก. ตั้งแต่ ๑ แต่ไม่เกิน ๕ เครื่อง ข. เกินกว่า ๕ เครื่อง	๒๕๐ ๕๐๐	- -	
	๕.๑๓ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑,๐๐๐	-	
	๕.๑๔ การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	๑,๐๐๐	-	
	๕.๑๕ การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือเจาะอวัยวะอื่น	๑,๐๐๐	-	
	๕.๑๖ การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน	๑,๐๐๐	-	
	๕.๑๗ ประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน	๑,๐๐๐	-	
๑๐	กิจการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอ			
	๑๐.๑ การปั่นด้าย การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือ ๑๐.๑.๑ ตั้งแต่ ๕ แต่ไม่เกิน ๑๐ กี่ ๑๐.๑.๒ เกินกว่า ๑๐ กี่ ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
	๑๐.๒ การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น	๕๐๐	-	
	๑๐.๓ การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	๑๐.๕ การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่อง ขึ้นไป	๕๐๐	-	
	๑๐.๖ การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	๑,๐๐๐	-	
	๑๐.๗ การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	๑๐.๘ การย้อม การกัศสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	๕๐๐	-	
๑๑	กิจการเกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์หรือวัตถุคล้ายคลึง			
	๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๕๐๐	-	
	๑๑.๒ การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	๓,๐๐๐	-	
	๑๑.๓ การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	๑๑.๔ การผสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	๑๑.๕ การเจียรระไนเพชร พลอย หิน กระเจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	๑๑.๖ การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๕๐๐	-	
	๑๑.๗ การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	๑,๐๐๐	-	

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	๑๑.๘ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสมเช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๒,๐๐๐	-	
	๑๑.๙ การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๕๐๐	-	
	๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย	๕๐๐	-	
	๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๐๐๐	-	
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี			
	๑๒.๑ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย	๓,๐๐๐	-	
	๑๒.๒ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	๒,๐๐๐	-	
	๑๒.๓ การผลิต การกลั่น การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ	๒,๐๐๐	-	
	๑๒.๓.๑ การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง			
	ก. การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	๒๐๐	-	
	ข. การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง ๑๐๑ แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	๕๐๐	-	
	ค. การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงเกิน ๕๐๐ ลิตร ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๔ การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๒,๐๐๐	-	
	๑๒.๕ การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (๗.๑)	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๖ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูโลสอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	๑๒.๗ การโม่ การบดขัณฑ์	๕๐๐	-	
	๑๒.๘ การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๙ การผลิต การล้างฟิล์มถ่ายรูป หรือฟิล์มภาพยนตร์	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๑๐ การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูโลสอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูโลสอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	๑๒.๑๒ การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๑๓ การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๑๔ การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้แห้งหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้แห้ง	๓,๐๐๐	-	
	๑๒.๑๕ การผลิตเซลล์เล็กหรือสารเคลือบเงา	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๑๖ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๑,๐๐๐	-	

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม(ต่อปี)		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๓	๑๒.๑๗ การผลิต การบรรจุ การผสมกาว			
	๑๒.๑๗.๑. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	๑๒.๑๗.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐	-	
	กิจการอื่น ๆ			
	๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร			
	๑๓.๑.๑ สถานที่ที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วต่ำกว่า ๑ แรงม้า	๕๐๐	-	
	๑๓.๑.๒ สถานที่ที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วเกิน ๑ แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๗๐๐	-	
	๑๓.๑.๓ สถานที่ที่มีเครื่องจักรรวมกันแล้วเกินกว่า ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	๑๓.๒ การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	๒๐๐	-	
	๑๓.๓ การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	๑๓.๔ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร	๒๐๐	-	
	๑๓.๕ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	๕๐๐	-	ต่อ ๕๐๐ ตร.ม.
	๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๕๐๐	-	ต่อ ๕๐๐ ตร.ม.
	๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๕๐๐	-	
	๑๓.๘ การพิมพ์สีลงในวัตถุที่ไม่ใช่สิ่งทอ	๕๐๐	-	
๑๓.๙ การก่อสร้าง	๕๐๐	-		
๑๓.๑๐ กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลาหรือแพปลา	๑,๐๐๐	-		

แบบคำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เลขที่...../.....

เขียนที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้าพเจ้า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล ชื่อ - สกุล.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....เลขบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย ถนนแขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด หมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท.....

ลำดับที่.....ค่าธรรมเนียม.....บาท ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

๑. ชื่อสถานประกอบการว่า.....

๒. สถานที่ตั้งเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบลสุขสวัสดิ์ อำเภอไทรบุรี จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๑๘๐

๓. พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร กำลังเครื่องจักรแรงม้า จำนวนคนงาน

๔. ผู้จัดการสถานประกอบการอายุ.....ปี สัญชาติ

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย ถนน.....แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ พร้อมคำขอ

ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้ คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑

๓.๒

๔)

แสดงที่ตั้งสถานประกอบการ โดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

วันที่...../...../.....

แบบคำขอต้ออายุใบอนุญาต/รับใบแทนใบอนุญาต

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เลขที่..... /.....

เขียนที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑. ข้าพเจ้า/บริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด

๑.๑ เป็นบุคคลธรรมดา อายุ.....ปี สัญชาติบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่น
(ระบุ).....เลขที่.....ออกให้ ณ อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

๑.๒ เป็นนิติบุคคลประเภท.....จดทะเบียนไว้ ณ
วันที่ เดือน พ.ศ..... เลขทะเบียนที่.....มีสำนักงานใหญ่
ตั้งอยู่ที่หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....
โดยมี(นาย/นาง/นางสาว).....เป็นผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล

๒. ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใบอนุญาต.....เลขที่.....
ออกให้เมื่อวันที่..... เดือน.....พ.ศ..... และใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เมื่อวันที่
เดือน.....พ.ศ.....

๓. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะ

- () ขอยื่นคำขอต้ออายุใบอนุญาต
- () ขอรับใบแทนใบอนุญาต เพราะ.....

๔. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

- () สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน / ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- () สำเนาทะเบียนบ้าน
- () ใบอนุญาตเดิม
- () หลักฐานการแจ้งความใบอนุญาตสูญหาย
- () ใบอนุญาตที่ชำรุด/สำเนาใบอนุญาต
- () เอกสารหลักฐานอื่น ๆ ได้แก่

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ขอต้ออายุใบอนุญาต/รับใบแทนใบอนุญาต

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบเอกสาร

() เห็นสมควรอนุญาต

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่...../...../...../.....

สำเนาฉบับ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์
เรื่อง ประกาศใช้คู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต
ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดให้ “ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต จะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน...” โดยมีเป้าหมายเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ลดต้นทุนของประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของภาครัฐ สร้างให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เปิดเผยขั้นตอน ระยะเวลาให้ประชาชนทราบ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ ในฐานะหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเพื่อความสะดวกของประชาชนในการมาติดต่อขอรับบริการ จึงได้ดำเนินการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนขึ้น เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะยื่นมาพร้อมกับคำขอในการมาติดต่อขอรับบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ ได้ดำเนินการปิดประกาศคู่มือสำหรับประชาชน ณ ป้ายประชาสัมพันธ์ องค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์ ป้ายประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้านทั้ง ๑๒ หมู่บ้าน และทางเว็บไซต์ <http://suksawad.localgov.in.th/>

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายภูริต อภิรักษ์วรการ)
 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสุขสวัสดิ์